

דף צא.

עין משפט ג.

אה"ע סימן טו פעיף כז

- כז. לג. קידש אשה והעידו עליה שמתה ונשא אחותה ואח"כ נודע שלא מתה אשתו, צריכות **צ** שתייהן גט ממנו. ותצא מזה ומזה.
- כז. לד. מתה אחת, מותר אח"כ בשניה **ק**, ובלבד שלא נישאת בנתיים לאחר והתגרשה, שלא יהיה איסור מחזיר גרושתו.
- כז. לה. נשא אשה והעידו שמתה, ונשא אחותה ונודע שלא מתה אשתו הראשונה, אין אחותה צריכה גט דלא תפסי בה קידושין, ומותר באשתו הראשונה **ר** ובקרובות השניה.

דף צא:

עין משפט א.

אה"ע סימן קכט פעיף ג

- ג. ד. אם שינה שמו או שמה, או שם עירו ושם עירה, אף שכתב וכל שום אינו גט **ש**.

אה"ע סימן קנ פעיף א

- א. א. כל גט שבטל מן התורה, אם נתגרשה בו, עדיין היא א"א, ואם נישאת בו תצא והולד ממזר, וצריכה גט משני מדבריהם, ומן

צ. ורק בקידש שמא יאמרו תנאי היה בקידושין ולא תפסו קידושי הראשונה ונשא אח"כ אחותה כדין, ומוציאה בלי גט בתמיהה, לכן הצריכו גט. לא כן בנשא, שאז לא יאמרו שתנאי היה בנישואין, דאין אדם עושה תנאי בנישואין דאין אדם עושה ב"ז. כ"כ הח"מ.

ק. משנה יבמות צ"ד, וכר"ע וכן פסק הרי"ף.

ר. ואפי' בחייה של השניה, כ"כ הח"מ. וכל זנות שאדם מזנה עם הקרובות הנאסרות בגלל אשתו לא אוסרות את אשתו עליו.

ש. ואפי' כבר נמסר בעדי מסירה אינו גט, כך משמע מהרמב"ם וגם מהמהרש"א משום דאינו מוכח מתוכו, אבל לדעת התוס' בדף כ' ע"א ד"ה הא בעינן דס"ל שכל ענין מוכח מתוכו הוא רק מדרבנן וכאן הרי כתב וכל שום וא"כ אינו פסול. כ"כ הב"ש.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

הראשון מן התורה ^ה, ואסורה לשניהם לעולם ^א, וכל י"ג דברים שנוהגים באשה שהלך בעלה למדה"י ונישאת ואח"כ בא בעלה נוהגים בה. וי"א דבעלה הראשון יורשה ^ב. אבל אם לא נישאת עדיין לשני אלא נתקדשה, מותרת לבעלה הראשון, וא"צ גט משני.

א ב. גט שפסול מדבריהם לא תנשא בו לכתחילה, ואם נישאת בו אפי' לא נבעלה לא תצא, והולד כשר, וכותבין לה גט אחר מהראשון והיא יושבת תחת בעלה השני, ואם א"א לכתוב לה גט שני, אם עמד השני וגירשה הרי זה משובח, ואם יש לו לשני בנים ממנה לא יוציא השני, מפני שמוציא לעז על הבנים.

מיהו גם אם יש בנים מהשני נותנים גט שני, והיא תחת בעלה ואין חשש להוצאת לעז על הבנים ^ג, וכל דבר שאנו מחמירין בגיטין, והגט בלאו הכי כשר אלא שמחמירין לכותבו כך לכתחילה, אם לא נכתב ע"פ הלכתחילה, הגט כשר.

עין משפט ב. אה"ע סימן מו פנייה ה

ה ו. קול שיצא לאחר שנישאה, או אפי' לאחר שנתארסה, שנתקדשה

ת. רמב"ם פ"י מגירושין ממשנה דשינה שמו ושמה בדף פ' ע"א. וצריכה גט משני מדבריהם שלא יאמרו א"א יוצאת בלי גט.

א. ואפילו נבעלה בשגגה, כדי שלא יאמרו החזיר זה גרושתו משנישאת ע"כ אסורה לבעלה, ואם אסורה לבעלה אסורה גם לבעולה. ממשנה שם.

ב. דהא הוא לא עשה שום איסור, ב"ש והוא מהגמ"י פ"י דגירושין, וכן הוא בנ"י בריש פ' האשה שהלך.

ג. דדוקא כשתצא ממנו יש חשש לעז, אבל בנתינת גט אחר יאמרו לרווחא דמילתא עבדי רבנן כן, ובכל גיטין פסולין הדין כן. ועיין ב"ש ס"ק ג'. ומכאן דאם בני זוג היו נשואים רק אזרחית בלבד ולא מצאו הבעל לקחת ממנו גט, והאשה נישאה לאחר ויש לה גם בנים ממנו, ואח"כ נמצא הבעל הראשון ורוצים לעשות גט לחומרא כנהוג בנישואים אזרחיים, אין בכך חשש לעז על הבנים מהשני, שיאמרו לרווחא דמילתא עבדי רבנן הכי.

לאחר תחילה, אין חוששין לקול זה ד.

ד. אבל אם היא מודה שנתקדשה לראשון כפי שהקול מסייעה, אסורה לבעלה. כך משמע משו"ת הרא"ש כלל ל"ה.